

רע"פ 2431/17 - אופיר אביעד נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון
רע"פ 2431/17

לפני:

כבוד השופט א' שהם

המבקש:

אופיר אביעד

נ ג ד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט
המחוזי מרכז- לוד, מיום 12.3.2017, בע"פ
46896-01-17, שניתן על ידי כב' השופטים: י' שפסר -
סג"נ; ז' בוסתן; ש' בורנשטיין

המבקש:

בעצמו

החלטה

1. לפניי בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כב' השופטים: י' שפסר - סג"נ; ז' בוסתן; ו-ש' בורנשטיין), בע"פ 46896-01-17, מיום 12.3.2017. בגדרו של פסק הדין, נדחה ערעורו של המבקש על הכרעת דינו בבית משפט השלום בראשון לציון (כב' השופט ש' שטיין - סג"נ), בת"פ 27173-03-16, מיום 17.1.2017.

רקע והליכים קודמים

2. נגד המבקש הוגש כתב אישום, המייחס לו ביצוע עבירות סמים. על פי עובדות כתב האישום, ביום

עמוד 1

26.12.2014, בשעה 16:00 או בסמוך לכך, החזיק המבקש בסם מסוכן מסוג חשיש במשקל 17.35 גרם נטו, שלא לצריכה עצמית, ללא היתר, בעודו רוכב על קטנוע על כביש 42, סמוך לפלמחים. בגין מעשה זה, יוחסה למבקש עבירה של החזקת סמים מסוכנים שלא לצריכה עצמית, לפי סעיף 7(א), בצירוף סעיף 7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973.

3. ביום 17.1.2017, לאחר ניהול משפט הוכחות, נתן בית משפט השלום את הכרעת דינו, בקובעו כי לאחר שמיעת העדים והמבקש, ועיון בכל המסמכים והראיות שהוגשו לו במסגרת ההליך, המשיבה הוכיחה כנדרש את האשמה שיוחסה למבקש. בית משפט השלום הטעים, כי הוא מקבל כמהימנה את עדות עד התביעה, השוטר איתי לנדסמן (להלן: השוטר לנדסמן), באשר לנסיבות מעצרו של המבקש; לחיפוש שביצע בקטנוע ומציאת הסמים, בתוך התא שמתחת למושב הנהג, כשהם בתוך כפפה; למציאת תואמת וכלי לעישון בתיק שהיה בין רגליו של המבקש; וכן, למציאת מסמכי בנק הנושאים את שמו של המבקש, בסמוך לסם שנמצא. בית משפט השלום הבהיר, בהקשר זה, כי עדות זו מובילה למסקנה "חד משמעית" לפיה הסמים שייכים למבקש והוחזקו על ידו בידיעתו. עוד ציין בית משפט השלום, כי ניסיונו של המבקש לקעקע את עדותו של השוטר לנדסמן, וכן ניסיונו להרחיק עצמו מהסם שנמצא בקטנוע, בטענה כי מדובר בקטנוע גנוב, לא צלחו. על יסוד האמור, הרשיע בית משפט השלום את המבקש בביצוע העבירה שיוחסה לו בכתב האישום, אך העיר על כך שדו"ח התפיסה לא כלל את הכפפות שנמצאו; התיק שנמצא לרגלי הנאשם; מסמכי הבנק; וכלי העישון, ועל היעדר בדיקת ט.א על הסם עצמו.

4. המבקש הגיש ערעור לבית המשפט המחוזי, שנסב על הכרעת דינו של בית משפט השלום. בפסק דינו, סקר בית המשפט המחוזי את הראיות שעמדו בבסיס הרשעתו של המבקש, ובכלל זה, את: גרסאותיו הסותרות של המבקש ביחס לבעלותו בקטנוע, וביחס להודאתו באשמה המיוחסת לו; בחירתו של המבקש לשמור על זכות השתיקה בחלק מתשובותיו; ועדותו של השוטר לנדסמן, בה נתן בית משפט השלום את אמונו. לאחר זאת, קבע בית המשפט המחוזי כי אין מדובר במקרה חריג, המצדיק את התערבותו ביחס לקביעות העובדתיות וקביעות המהימנות של בית משפט השלום. עוד ציין בית המשפט המחוזי, כי היה מקום להערתו של בית משפט השלום בעניין דו"ח התפיסה, אך אין בה כדי להשליך על אשמתו של המבקש, שהוכחה על פי יתר הראיות ונסיבות העניין. על כן, דחה בית המשפט המחוזי את ערעורו של המבקש.

הבקשה לרשות ערעור

5. בבקשה שלפניי משיג המבקש על הכרעת דינו של בית משפט השלום, בטענה כי היא הרשעתו בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום, מבוססת על עדותו של השוטר לנדסמן בלבד. עוד טוען המבקש, כי עדות זו אינה אמינה, משום שהשוטר לנדסמן העיד, בדיון שנערך שלושה חודשים לאחר האירוע המתואר בכתב האישום, כי איננו זוכר את האירוע, ולאחר מכן, כשנתיים ממועד האירוע, הציג בעדותו גרסה שונה, עליה נסמך בית משפט השלום, לצורך הרשעתו.

תגובת המשיבה

המשיבה מבקשת לדחות את הבקשה לרשות ערעור, בצינה כי טענתו של המבקש, הנוגעת לקביעות עובדתיות של בית

משפט השלום, נדונה ונדחתה לגופה בבית המשפט המחוזי, ואינה מעלה כל סוגיה משפטית החורגת מעניינו הפרטי. עוד נטען, כי העונש שהושת על המבקש הינו סביר ומידתי, ואינו מגבש עילה למתן רשות ערעור ב"גלגול שלישי". נוסף לכך, המשיבה מציינת, כי הכרעת הדין ופסק דינו של בית המשפט המחוזי, מבוססים גם על גרסאותיו הסותרות של המבקש במשטרה ובפני בית משפט השלום, וכן על בחירתו לשמור על זכות השתיקה ביחס לחלק מהשאלות שהופנו אליו.

דיון והכרעה

6. לאחר עיון בבקשת רשות הערעור ובנימוקיה, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות. הלכה

היא, כי רשות ערעור ב"גלגול שלישי" שמורה אך למקרים חריגים, המעוררים שאלה משפטית כבדת משקל או סוגיה ציבורית רחבת היקף, החורגת מעניינם הפרטי של הצדדים להליך; או במקרים בהם מתעורר חשש ממשי מפני עיוות דין מהותי או אי-צדק שנגרם למבקש (רע"פ 460/17 אבו הדואן נ' מדינת ישראל (20.3.2017); רע"פ 10059/16 בדיר נ' מדינת ישראל (14.3.2017); רע"פ 226/17 מסיקה נ' מדינת ישראל (6.3.2017); רע"פ 9171/16 כלבונה נ' מדינת ישראל (5.1.2017)). הבקשה דנן אינה עומדת באמות המידה האמורות, ומסיבה זו בלבד דינה להידחות. הבקשה נסובה, כל כולה, על עניינו הפרטי של המבקש, הא ותו לא, ואין עולה ממנה כל חשש, כי נגרם לו אי-צדק או עיוות דין כלשהו. נוסף לכך, טענות המבקש כבר הועלו בפני בית המשפט המחוזי, אשר דן בהן לגופן ודחה אותן, ומשכך, נראה כי הבקשה מהווה ניסיון לערוך "מקצה שיפורים" לתוצאת הערעור, ניסיון שאין להיעתר לו (רע"פ 7665/16 א.סביח למסחר כללי בע"מ נ' מדינת ישראל - משרד התמ"ת (14.11.2016) (להלן: עניין א. סביח); רע"פ 9632 מקוריה נ' מדינת ישראל (15.12.2016) (להלן: עניין מקוריה)). די בטעמים אלו, על מנת לדחות את הבקשה.

למעלה מן הדרוש, אציין את זאת. טענותיו של המבקש משיגות, הלכה למעשה, על ממצאי מהימנות וקביעות שבעובדה אשר נעשו על ידי בית משפט השלום. זאת, שעה שידוע כי התערבות ערכאת ערעור בממצאים מעין אלו, אשר נקבעו על ידי הערכאה הדיונית, תיעשה במקרים חריגים ומצומצמים בלבד, לא כל שכן עת עסקינן ברשות ערעור "בגלגול שלישי" (רע"פ 372/17 ח'ורי נ' מדינת ישראל (18.1.2017); עניין מקוריה; עניין א.סביח). בענייננו, קבע בית משפט השלום, לאחר שמיעת העדויות ועיון בכלל הראיות שהונחו בפניו, כי התביעה עמדה בנטל המוטל עליה והוכיחה את האשמה שיוחסה למבקש מעבר לספק סביר, ובכלל זאת ניתן אמון בעדותו של השוטר לנדסמן. הנני תמים דעים עם בית המשפט המחוזי, כי אין מדובר במקרה חריג, המצדיק התערבות בקביעות מעין אלה.

7. סוף דבר, הבקשה לרשות ערעור נדחת בזאת. המבקש יתייצב לריצוי עונשו, ביום 17.5.2017, עד השעה 10:00, בימ"ר הדרים, או על פי החלטת שירות בתי הסוהר, כשברשותו תעודת זהות או דרכון, ועותק מהחלטה זו. על המבקש לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שירות בתי הסוהר, בטלפונים: 08-9787336 או 08-9787377.

ניתנה היום, כ"ד בניסן התשע"ז (20.4.2017).

ש ו פ ט

